

III.

Минка зжбчето сънува,
 И въ съня бълнува,
 — „Тате, тамъ онуй в'небето
 Хемъ е врана. Вижъ лѣти...
 — Вижъ зжбчето; ахъ, зжбчето!...
 Тате, гледай, какъ блѣщи!
 — Вранчице, скоро де!...
 Майчице, отлѣтъ...
 — Татенце, кажи ъ бе!
 — Мамо!...
 — Чакай, врано!...“

IV.

Една заранъ Минка
 Рано е станала,
 Пѣсничка си пѣе,
 Весело се смѣе;
 Прѣзъ стъкленче
 Зжбки си поглежда,
 С'пръстенца ги пипа
 И мило нарежда:
 „Зжбъ, зжбченце,
 Бисерченце,
 Имамъ пакъ...“

Когато съмъ спала,
 Вранка ми го дала...

Габрово.

Ранъ — Восилякъ.

